

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/39/2020
Identifikačné číslo spisu: 5018200433
Dátum vydania rozhodnutia: 11.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5018200433.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v právnej veci žalobcov (v konaní sťažovateľa): 1/ C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX R., 2/ L. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, XXX XX R., 3/ C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, XXX XX R., 4/ B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, XXX XX Ž., 5/ G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, XXX XX Ž., všetci právne zastúpení Mgr. Barborou Hlavatou, advokátkou, so sídlom SNP 1445/41-9, 017 07 Považská Bystrica, proti žalovanému: Mesto Bytča, so sídlom Námestie SR 1/1, 014 01 Bytča, za účasti ďalšieho účastníka: FAMOX s.r.o., so sídlom Hlinkova 1220, 014 01 Bytča, IČO: 47 182 750, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, v konaní o preskúmanie postupu a rozhodnutia žalovaného č. VáŽP/431/2018 Kyt zo dňa 10.09.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcov 1/ až 5/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/150/2018-190 z 08. októbra 2019, jednomyselné takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením č. k. 30S/150/2018-190 z 8. októbra 2019 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) odmietol správnu žalobu, ktorou žalobcovia brojili proti rozhodnutiu č. VáŽP/431/2018 Kyt zo dňa 10.09.2018 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým žalovaný postupom podľa § 88 ods. 1 v spojení s § 88a ods. 1, § 88a ods. 4, § 58 až § 66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) dodatočne povolil ďalšiemu účastníkovi konania zrealizované stavebné práce špecifikované v preskúmanom rozhodnutí na rozostavanej stavbe: „Stavebné úpravy, prístavba a

nadstavba telekomunikačnej budovy súp. č. XXX so zmenou účelu využitia na bytový objekt a obchodno-predajné priestory", objektová skladba: časť objektu A - obchodno-predajné priestory, časť objektu B - bytový objekt, na pozemku register „C" parc. č. XXXX/X KN v k. ú. H. R., ku ktorým má ďalší účastník konania vlastnícky vzťah zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bytča, katastrálny odbor, a zároveň určil podmienky pre dokončenie stavby.

2. Krajský súd dospel k záveru, že nakoľko žalobcovia v predmetnej veci neboli účastníkmi administratívneho konania, v ktorom bolo vydané preskúmané rozhodnutie, je ich žaloba podaná zjavne neoprávnenou osobou. Keďže ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, bolo podľa krajského súdu potrebné správnu žalobu odmietnuť. Podľa krajského súdu neboli splnené ani ďalšie podmienky na podanie všeobecnej správnej žaloby; a to dodržanie lehoty dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia orgánu verejnej správy, proti ktorému žaloba smeruje a podmienka vyčerpania práva na podanie riadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku (§ 180 ods. 1 S.s.p.)

3. Krajský súd vyslovil názor, že pokiaľ žalobcovia neboli účastníkmi správneho konania a rozhodnutie žalovaného im nebolo doručené, nemohli proti nemu podať riadny opravný prostriedok, ako to sami uviedli v žalobe. Prislúchalo im potom postavenie opomenutých účastníkov stavebného konania (§ 179 ods. 1 S.s.p.), nebol však splnený predpoklad pre podanie všeobecnej správnej žaloby a preto žalobcovia neboli oprávnení domáhať sa zrušenia napadnutého rozhodnutia z dôvodu jeho nezákonnosti.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcov, vyjadrenie žalovaného, vyjadrenie ďalšieho účastníka konania

A)

4. Proti uzneseniu krajského súdu podali žalobcovia (ďalej len „sťažovatelia") včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/, j/ S.s.p. a navrhovali zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

5. V rámci sťažnostných bodov kasačnej sťažnosti sťažovatelia v podstate uviedli, že krajský súd správnu žalobu odmietol nezákonne, pretože mal ich podanie posudzovať podľa obsahu tak, že všeobecnú správnu žalobu mal na základe tam uvedeného skutkového stavu vyhodnotiť ako žalobu opomenutých účastníkov konania, ktorá je „podtypom" všeobecnej správnej žaloby; následne mal vydať uznesenie a odstraňovať vady neúplného a nezrozumiteľného podania.

B)

6. Žalovaný sa v písomnom vyjadrení k obsahu kasačnej sťažnosti stotožnil s napadnutým uznesením krajského súdu, ktoré považoval za vecne správne a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť. Poukázal aj na to, že Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky rozhodnutím č. 20434/2019/SV/72783 zo dňa 24.09.2019 potvrdilo rozhodnutie č. OU-ZA-OVBP2-2019/015451/KRA z 01.04.2019, ktorým žalovaný vyhovel protestu prokurátora sp. zn. Pd 228/18/5511 z 25.01.2019 a zrušil preskúmané rozhodnutie. Rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 20434/2019/SV/72783 zo dňa 24.09.2019 nadobudlo právoplatnosť 18.10.2019.

C)

7. Ďalší účastník konania sa v písomnej reakcii stotožnil s dôvodmi, pre ktoré krajský súd odmietol správnu žalobu sťažovateľov pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie a navrhoval kasačnú sťažnosť zamietnuť.

III.

Právne závery kasačného súdu

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

9. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu preskúmať, či krajský súd vec posúdil po právnej stránke správne, keď odmietol všeobecnú správnu žalobu sťažovateľov 1/ až 5/ ako podanú zjavne neoprávnenými osobami, a či nebolo porušené právo na spravodlivý proces postupom krajského súdu, ktorý podľa sťažovateľov mal ich všeobecnú správnu žalobu podľa obsahu vyhodnotiť ako správnu žalobu opomenutých účastníkov konania a vyzvať ich na „doplnenie alebo opravu“ žalobného petitu.

10. Kasačný súd v namietaných súvislostiach predovšetkým pripomína, že správny súd posudzuje správnu žalobu účastníka konania z objektívneho hľadiska, pričom prihliada len na to, čo bolo voči nemu prejavené. Nie je teda rozhodujúce, či žalobca svojim úkonom zamýšľal niečo iné (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A., a kol.: Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: Nakladateľstvo C. H. Beck, 2017, s. 370). Z tohto hľadiska sa kasačný súd mohol len stotožniť s názorom krajského súdu, že jeho úlohou nebolo upozorňovať právneho zástupcu sťažovateľov na nevhodnosť ním zvoleného procesného úkonu pri ochrane práv svojich klientov, ktorým podľa jej obsahu bola všeobecná správna žaloba proti právoplatnému rozhodnutiu žalovaného. Kasačný súd dodáva, že v záujme zabezpečenia čo najúčinnejšej ochrany individuálnych práv a zvýšenia profesionality konania pred správnym súdom zákonodarca ustanovil povinné právne zastúpenie žalobcu advokátom (§ 49 ods. 1 S.s.p.), ktorý vzhľadom na svoju odbornosť dáva záruku náležitého využitia dostupných prostriedkov procesnej ochrany práv a záujmov žalobcu.

11. V kontexte sťažnostných námietok kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovatelia aj napriek prezentovaným skutkovým okolnostiam v V. časti správnej žaloby explicitne uviedli, že „...sa situáciu rozhodli riešiť formou podania všeobecnej správnej žaloby, ktorou sa domáhajú úplného zrušenia rozhodnutia žalovaného...“ Ich argumentácia v žalobe nesmerovala k tomu, že nakoľko boli v stavebnom konaní ako účastníci opomenutí a preto nemohli podať proti rozhodnutiu žalovaného včasné odvolanie, žiadajú súd o zjednanie nápravy a domáhajú sa doručenia administratívneho rozhodnutia. Brojili proti vydanému právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa konkrétnymi tvrdeniami o jeho nezákonnosti z iných dôvodov, najmä pre nedostatočne zistený skutkový stav a nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

12. Z hľadiska zákonom vyžadovaných náležitostí správnej žaloby bolo toto podanie sťažovateľov bez chýb znemožňujúcich ďalší postup krajského súdu, keďže obsah správnej žaloby jasne vymedzoval, čoho sa žalobcovia domáhali, a čo žalobou sledovali. Nebol preto zjavný dôvod vyzývať žalobcov na odstránenie väd žaloby, čo je postup, ktorý zákon ukladá správnemu súdu v prípade, ak z podania účastníka nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o neúplné alebo nezrozumiteľné podanie (§ 59 ods. 1 S.s.p.).

13. Kasačný súd sa nemohol stotožniť s námietkou sťažovateľov, že postupom krajského súdu, ktorým ich žalobu odmietol, bolo porušené ich právo na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý súdny proces podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nepochybne patrí právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súdny proces a právo na spravodlivé prejednanie veci. Právo na spravodlivý súdny proces však neznamená, že sťažovateľ musí byť v konaní pred súdom úspešný a nezahŕňa ani povinnosť správneho súdu prijať ním uplatnený právny nástroj ochrany svojich práv, ak sú na to zákonné dôvody.

14. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia podľa názoru kasačného súdu dostatočným a zrozumiteľným spôsobom vysporiadal so skutočnosťami, na základe ktorých prijal záver o nedostatku aktívnej legitímácie sťažovateľov na podanie všeobecnej správnej žaloby proti právoplatnému rozhodnutiu žalovaného. Kasačný súd súhlasí s krajským súdom aj v tom, že správna žaloba by v navrhovanej podobe nemohla obstáť ani pre neprípustnosť (§ 7 písm. a/ v spojení s § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) a pre jej oneskorené podanie (§ 98 ods. 1 písm. d/ S.s.p.).

15. Kasačný súd si uvedomuje, že tvrdenia sťažovateľov o ich faktickom vylúčení z účasti v predmetnom stavebnom konaní by pri položení dôrazu na čo najširší prístup k preskúmaniu postupu a rozhodnutia žalovaného mohli vyústiť i do úkonu správneho súdu podľa § 179 ods. 1 S.s.p. (uloženie povinnosti žalovanému doručiť sťažovateľom žalobou napadnuté rozhodnutie), a to aj napriek faktickej nezlučiteľnosti týchto tvrdení s ostatnými dôvodmi žaloby a jej petitom (žalobným návrhom). Pri rozhodovaní o kasačnej sťažnosti však kasačný súd vzal do úvahy dôležitú skutočnosť, a to že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo na základe protestu prokurátora zrušené rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-ZA-OVBP2-2019/015451/KRA z 01.04.2019 v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky rozhodnutím č. 20434/2019/SV/72783 zo dňa 24.09.2019. Ďalšie konanie o preskúmanie zákonnosti zrušeného rozhodnutia a postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, by preto bolo bezpredmetné.

16. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažoval sťažnostné body za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 S.s.p. o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

17. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní. Aplikujúc § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 169 S.s.p. kasačný súd nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania ani ďalšiemu účastníkovi konania, keďže nevznikli v dôsledku plnenia si povinnosti uloženej krajským súdom, ale v dôsledku dobrovoľnej reakcie na kasačné námietky sťažovateľov; zároveň kasačný súd nevidel dôvod ani na postup podľa § 168 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.